

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Lisi
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: 1 šiling

Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25

Pozamezna številka 10 grošev.

Leto V.

Dunaj, 1. julija 1925.

Št. 26.

Lastni dom.

„Ljubo doma,
kdor ga ima!“

Stari pregovor pravi, da je lastni dom zlata vreden, najsi je siromašen, greje domačine le. Posebna sreča je, če človek more reči: „Tu sem doma, tu gospodarim jaz, od tu me ne more izgnati nihče! Čudna zavest navdihuje gospodarja in vzbuja v njem najblažje misli: misli na bodočnost, misli na preteklost: tu je delal oče, tu je zibala mamica, to sadno drevo je vsadil oče, ta studenec je izkopal stari oče in svet je družini kakor Jakopovi studenec pri Sihemu. In misli na bodočnost: tam bomo nasadili sadnega drevja, tam napravili travnik, tam orali in sejali. Ljubo doma, kdor ga ima, je podoben drevesu, ki korenini v dobrih tleh in rodi, kdor ga nima, je kakor list, ki ga je jesenski veter odnesel z drevesa.

Žalostna je usoda delavca, ki mora s truhom za kruhom, najsi bo njegov zaslužek še tako lep. Obžalujemo naše posle: vsako leto druga služba, a leto za letom si je želel priti nekam, kjer bi mogel ostati. Morebiti sa naši kmetje le to čustvo premalo spoznali in cenili. Trideset let se že govori o teh rečeh: Reklo se je: treba dati ljudem lastni dom; a kako, ko ni za to nikjer potrebnega denarja.

Le-to vprašanje je zdaj menda dozorelo in se pripravlja izvršitev. Podariti ti doma nihče ne more, a s skupnimi močmi se da tudi tukaj pomagati.

Profesor Ude v Gradcu in Frid. Stini v Celovcu sta rapslala knjižico: Hočes li svoj dom in svoje posestvice — Willst du Eigenheim und Eigenland? Prof. Ude v Gradcu je znan prvoboritelj v socialnih stvareh, Stiniy po je bil poprej uradnik kulturnega sveta. Le-ta dva sta izdelala načrt in ga izročujeta javnosti v imenovani knjižici. Ljudem se naj pomaga do lastnega doma potom zavarovalnice, kakor

so se zdaj zavarovali ljudje za starost. Recimo, ko je kdo dosegel 60. leto, mu je zavarovalnica izplačala dogovorjeno svoto. Prišla je vojna in ljudje so ob vse. Novi načrt pravi, zavarujemo ljudi tako, da ne dobe v gotovem roku denarja, marveč svoj dom.

Predlaga se tole! V vsi Avstriji bi se morebiti zglasilo za takšno zavarovanje 100.000 ljudi. Za te bi se gradilo 100.000 domov in teku 25. let, vsako leto torej 4000 domov in ceno za te zgradbe bi zavarovanci plačevali z letnimi premijami. Zdaj že odrasli ljudje bi dobili svoj dom v teku prvih 8 let, mladeniči v roku od 8. do 16. leta, otroci, ki se zavarujejo v roku od 16. do 25. leta od zdaj naprej. Številka 100.000 hiš se seve lahko zviša ali zniža, kakor se bodo pač ljudje za to reč zanimali. Načrt predvideva štiri vzorce hišic: a) Prva vrsta bi imela do 3000 m² zemlje in bi bila za delavce in obrtnike, ki nimajo časa za domače delo; stala bi 7500 do 10.000 zlatih kron. b) Drugi vzorec bi stal do 12.000, in bi imel več zemlje, da bi se lahko redile tri koze. c) Tretji vzorec bi stal približno 15.000, četrti do 20.000 in bi imel zemlje že za tri krave.

Hišice bi se gradile vse po enem vzorcu, kar bi bilo izdatno ceneje, ker se vse gradivo naroči po enem vzorcu v veliki množini. Načrt tudi predvideva, da član mesto plačila lahko pride delat: dve uri za eno zlato krono. Kmečki hlapec bo mogoče dobil od gospodarja tudi konja, da pripelje kar treba, dobil bo od gospodarja lesovino in mu bo lahko znižati proračuneno ceno.

Poglejmo proračun: Pristopnina znaša 6 zlatih kron, potem plačuje član, ki dobi svojo hišico, skozi 25 let vsako leto 210 kron v zlatu. Za hišico manjšega vzorca, če bo v letu delal 200 ur, bo seve plačeval le še 110 kron. Precej denarja je to seve; hiša pač ni igrača in se mora kupiti; društvo zamore le pomagati, da se nihče ne opehari in da se kolikormogoče poceni zida. Kmečki posel bo toliko denarja za-

mogel le, ako bo odsluževal ali pa če ima fant nevesto, da plačujeta obadva ali pa se dva dogovorita, da plačujeta skupno. Prostora bo v hišici samo za eno družino in sobica še za eno stranko v podstrešju. Zdi se nam pa, da se bodo hišice na kmetih gradile bistveno ceneje kakor v mestu.

Drugi dobe hišice že prej, nekateri že četrto leta. Ti plačujejo tri leta po 210, potem četrto leto 576 kron vsako leto manj do 25., ko bodo plačali še 333 kron in postali lastniki brez dolga. 576 zlatih kron je seve hud denar, a hišica se da lahko v najem; v podstrešje bo gospodar lahko vzel stranko in morebiti ima lastnik svojega premoženja, ki mu pomaga. Udeleženec se bo lahko vsakčas umaknil in dobil od zavarovalnice kar je vplačal nazaj z malimi obrestmi. Kdor ima denarja, lahko vplača na enkrat za več let; ako zavarovanec umre, vstopijo dediči v njegovo zavarovanje, lahko pa se tudi dvoje zavarovanj združi. Tako načrt. Ali se bo dal izvesti, ali ne, bo pokazala bodočnost.

Vplačilo sicer ni igrača, vendar nemogoče ni, ako bodo ljudje štedili in delali. Pomislimo, da se v Avstriji na leto izdaja za alkohol 312 milijonov zlatih, za tobak 139, in za kino 23 milijonov. Ko bi si ljudje odpovedali temu strupu popolnoma, bi se v petih letih za ta denar zgradilo vseh 100.000 domov, zidati jih pa hočejo le v 25. letih, torej se naj ljudje odpovedo temu uživanju vsaj za eno četrtinko, pa se vse izvrši brez posebnih žrtev.

List stane od 1. julija do 30. septembra za:

Avstrijo . . . . . 1 šiling

Jugoslavijo . . . . . 25 Dinar

Posamezna številka 10 grošev

PODLISTEK

Janko Maierhofer:

Marija Kovačič, pd. Andrejka †.

(Druga mati Koširjeva.)

„In tako dobra, dobra je bila.“

Iz sto in sto od boli stisnjenih prs se je izril ta zdih in stotine in stotine parov oči ga je zalilo s solzami.

V pondeljek dne 25. majnika t. l. sta s svojim ljubljnim možem, znanim narodnjakom Janezom Kovačič, pd. Andrejem pod Jerbergom, žagala v veselem pomenku suha polenca za pri Andrejevih običajni popoldanski kofe, ko žena Marija z besedami: prišlo mi je slabo — omahne in — ni bilo je več.

Lepa smrt gospodinje pri delu!

A mož je zavpil, zaplakal. Zaplakal pretresljivo, divje. Jok moža, ki še ni jokal in ki je sedaj sedemdesetletnik, izlil vsega življenja prihranjeno bol v trenutku, ko je izgubil vse. Otroci, dve že odrasli hčerki Nani in Mici, in sosedi so prihiteli s polja. Pa zaman!

Ko so jo vzdignili na pare, je mož vpil: ne na pare, ne na pare! . . .

Rodila se je „Žagmastrova Mici“, tako so jo klicali kot nevesto, pri pd. Žagmoštru pod Humcem v Št. Iljski fari leta 1863. Zrastla je v mali bajti, ki stoji na samem v gozdu. Pod hišico šumi v globokem jarku potok Žagarica, ki je gnala očetu malo žago, s katero je preživljal svojo obilo, sedmeročlano družino. Oče, stara slovenska korenina, je umrl v visoki starosti tik pred vojno. Bil je mož-korenjak še iz Slomšek-Einšpielerjeve dobe. Prebral je vsako slovensko knjigo, ki jo je le kje izsledil. Bral je na žagi vse noči, zato mu je na stara leta opešal vid. „Mirov“ naročnik je bil od začetka (1881). Tedaj so imeli „Mirovci“ tako rekoč svojo „zadrugo“. Shajali so se radi ter se pomenjkovali o sodobni politiki. Hoditi pa so morali še sami po „Mir“ na pošto v Vrbo, več kot uro daleč.

Pri taki priložnosti so se najbrž seznanile Žagmoštrova in Andrejeva hiša. Janez (Kovačič), tudi vnet „Mirovec“ in Mici sta se — vzela. Oh, bil je to srečen zakon! Po dolgih 40 let ga je Sveti Urban (25. maj) hipoma raztrgal. Mati ranjke pa še živi! Je sedaj v 93. letu.

Dobro se še spominjam na to ženitnino (v pustu 1885), ker sem bil tedaj prvokrat — zaprt. Moj oče so mi namreč djali tisti dan: danes ne boš šel v šolo. Boš peljal konja od

Andreja domu, ko pridemo od poroke. (Naš oče so namreč imeli častno nalogo, voziti za vso solnčno jerbersko stran neveste in — mrliča.) Drugi dan so me pa zatožili sošolarji, da sem bil na — „hohceti“. Učitelj (Gitschtaler Karl †) me je zato zaprl.

Bila je ženitnina še prav po starem. Kuhalo se je zunaj pred hišo na prostem. Jedila so nosili „trunšarji“ in „sjali“ so jabolke, fige, rožiče, cigare, tobak raz gank med ljudi, ki jih je bilo vse črno in nazadnje je vrgel cavmar še „dirjenjco“.

In kako vzorno lepo si je napravila nova gospodinja v hiši, kuhinji in hlevu, doma in na polju! Hiša „pri Andreju“ je le „kajža“. Dvanajst johov grunta, par birnov posejanja. Dve kravci, par prešičev. A lega je idilično lepa. Sredi med jablani, hruškami in češplji sanja Andrejev dom, vedno lepo pobeljen ob potu, ki pelje iz Št. Ilja v Škofiče na samem svoje tihomirne kmečke sanje ob obnožju slavnega Jerberga, s kojega vrha pozdravlja cerkvena svete Katarine.

Sedaj pelje tu mimo „jugoslovanska cesta“, ali „plebiscitna“ ker so jo gradili Jugoslavnani pred plebiscitom kot zvezo med Rožno dolino in Vrbskim jezerom.

(Konec sledi.)

POLITIČNI PREGLED

Avstrija. „Observer“ piše: Evropski politiki se mudijo v paradizu norcev, ker mislijo, da bo angleška demokracija šla v vojno, da obdrži delitev nemških ras. Angleška se ne bo vojevala proti avstro-nemški združitvi, ker brez enakopravnosti plemen ni miru in pravice. Francoska, Poljska in Mala antanta ne bodo uspele, če mislijo preprečiti priključitev. — Ministerstvo za socialno politiko je vpeljalo neko novotarijo, vpisne pole. V te pole bi se imel vpisati vsak uradnik, kadar pride v urad. Dva dni je to šlo, potem pa ne več, ker so se nekateri uradniki vpisali kar za dva dni naenkrat. Tu mora pa res prav lepo izgledati, da so potrebne za kontrolo posebne vpisne pole. Uradniki se sicer zavedajo svojih pravic, ne pa dolžnosti do države. — Dr. Mataja je vsemcem trn v peti, nimajo zaupanja v njega in njegovo politiko. Pred kratkem je moral v Pariz pozdravit strokovnjake Društva narodov. Ker so se vsenemci bali, da bi zopet ne zblebetal kaj proti priključitvi z Nemčijo, se je moral sestati ministerski svet, kjer je moral obljubiti, da ne bo govoril proti anšlusu.

Jugoslavija. Jugoslovanska vlada je ukinila izdajo vizumov bolgarskim državljanom, ker bolgarska vlada noče izpustiti aretirane jugoslovanske državljanke. — Pogajanja za sporazum med radikali in radičevci zavzemajo vedno določnejše oblike in se bodo vodila naprej pred javnostjo. Za službena pogajanja so že imenovani pogajalci obeh strank. Pogajalci so z delom že pričeli. — Min. predsednik Pašič je že nekaj časa bolan ter bo odšel za en mesec v francosko letovišče. — Verifikacijski odbor je sporne mandate Radičeve stranke priporočil za overovljenje. Vsi člani so predlog podisali. — Vsled po zadnji poplavi v Poljanski dolini oškodovanim se je dovolila nujna podpora 500.000 dinarjev.

Izjava češkoslovaškega zunanjega ministra. Dr. Beneš je govoril dne 23. junija v parlamentu o garancijski pogodbi in o avstrijskem problemu. Glede avstrijskega vprašanja je izjavil, da se je o njem mnogo razpravljalo v Bukarešti. Avstrijsko vprašanje je zadnji čas zopet vzbudilo pozornost. Mislim, da bolj radi žurnalističnih pojavov kakor iz dejanske potrebe. Kljub razmotrivanju Male antante o možnosti tesnejšega gospodarskega sodelovanja z Avstrijo je nas napadalo sovražno čašopisje, najbrže iz nerazumevanja položaja ali iz zlobe. Nesporazumljenja in nesoglasja je odstranila Ženeva, ki je formulirala vprašanje sledeče: Pretekli dve leti je Društvo narodov izvedlo finančno sanacijo Avstrije. Zadnji čas so pričeli govoriti, da se ta sanacijska akcija ponesrečila. To ni res! Finančna akcija Društva narodov se ni ponesrečila, ravno nasprotno, kar je pravilno in odločno naglašal dr. Mataja v Ženevi. Namen te akcije: stabilizacija valute in proračunsko ravnovesje je bil dosežen. Težkoče naravno obstoje in bodo še obstojale. Ali nimajo enakih težav Francija, Italija in Nemčija? Pri izvedbi finančne sanacije v Avstriji res niso še rešena vsa vprašanja, toda izvedena je prva etapa. Uvedena je sedaj druga etapa, to je gospodarska sanacija Avstrije. Ta etapa ima namen s pomočjo in kontrolo Društva narodov izboljšati trgovske odnose v Avstriji da pride javno in privatno gospodarstvo več ali manj v normalni tok, da postane sodelovanje s sosednimi državami intenzivnejše in da se odstrani vse, kar je doslej na umeten način oviralo redno blagovno izmenjavo in redno meddržavno trgovino med srednjeevropskimi državami. O teh vprašanjih smo razpravljali v Ženevi, kakor tudi možnost njih rešitve pri popolnem spoštovanju politične in gospodarske neodvisnosti interesiranih držav. Naša vlada je to politiko vedno odločno branila, vedno jo je zagovarjala in izvajala in jo bo še nadalje izvajala s potrebnim vpoštevanjem gospodarskih potreb naše države. Z avstrijskim zunanjim ministrom smo se sporazumeli glede nadaljnjega postopanja. Ravnotako smo se sporazumeli z italijansko delegacijo. Praktično smo se sporazumeli z zastopniki Francije, Anglije in Italije, da se odpošlje v Avstrijo komisija gospodarskih strokovnjakov, ki imajo na-

logo brez političnih tendenc objektivno in strokovno gospodarske odnose Avstrije do sosednih držav proučiti in o tem Društvo narodov poročati. Na podlagi tega poročila ima Društvo narodov potem izvajati končne sklepe. Kot začetek gospodarske sanacije Avstrije pomenjajo krediti, ki jih je dovolilo Društvo narodov za elektrifikacijo avstrijskih železnic. Zunanji minister je končno ugotovil, da je avstrijska vlada v vseh vprašanjih vedno in povsod lojalno in korektno nastopala ter da so odnosi med obema sosedoma normalni.

Revolucija na Grškem. Pred 14 dnevi je sestavil novo vlado Mihalokopulos, ki pa ni našla milosti pri vojaški ligi. Položaj je postal vedno bolj zapleten, dokler ni 25. junija izbruhnila revolucija. Vojaštvo je zasedlo vsa javna poslopja in dobilo brez odpora v svoje roke zvezo z notranjostjo dežele ter postalo tako gospodar položaja. Vlada je takoj odstopila in novo vlade je sestavil Papanastasiu, ne pa voditelja upora Pangalos in Hidžikirjakos. General Pangalos je prevzel predsedništvo in vojno, razglša, da izvira revolucija iz razpoloženja in zahtev celokupnega naroda, ki želi boljše finančno gospodarstvo in štedenje, dalje vsled popustljivosti vlade pri pogajanjih z Jugoslavijo za obnovitev prijateljske zveze in ker je premalo storila za povečanje armade. Uporni oficirji zahtevajo razpust parlamenta, novo opremo vojske, rešitev begunskega vprašanja in zakon o zaščiti republike. Predsednik republike ostane. Puč se je izvedel z malimi praskami. Sedaj vlada zopet mir in red.

Kitajski dogodki. Protitujska propaganda traja dalje. Proti tujcem naperjena stavka transportnih delavcev se ni zmanjšala. Stavkujoči primejo vsakega Kitajca, ki dela pri Japoncih, ga vlečejo v predmestje, pretepejo, oropajo ter ga izpuste šele proti obljubi, da ne bo več delal tujcem. V Čikiangu so sklenili stavkujoči, da bodo izsilili, da se ne bo Angležem in Japoncem nobena stvar več prodala. V Fučau je bil sklenjen bojkot Japoncev. — V Čikiangu ne dobe Angleži in Japonci nobenega premoga več. — V Svätovu je prišlo do novih protitujskih demonstracij. — V Kantonu se vedno bolj širi vpliv nacionalistične Kuomintang stranke. — Pod pritiskom javnega mnjenja je morala kitajska vlada dovoliti za stavkujoče novo podporo v znesku 100.000 dolarjev. Tudi vsa ostala ministerstva se odredila, da mora vsak državni uslužbenec odstopiti svojo enodnevno plačo v podporo stavkujočim. Vsled teh odredb se je nasprotje med vlado in velesilami znova znatno poostriilo. — V Hongkongu so Angleži proglasili obsedno stanje. Vzpostavljena je cenzura, izvoz živil je prepovedan. Položaj se je izredno zostril. — V Kantonu je bilo več sto Kitajcev ubitih in ranjenih. — Povedali smo že, da imajo pri teh dogodkih vmes tudi boljševiki svoje prste. Zinovjev je izjavil, da so dogodki na Kitajskem in v Maroku samo predigra velike drame, ki se bliža. Zinovjev je napovedal ustanovitev sovjetskih držav na Kitajskem in v Indiji. V Kantonu je proglašena revolucionarna vlada delavskih in vojaških sovjetov. Ustanovljena je bila takoj revolucionarna armada. Kakar so se motili boljševiki glede Balkana in sploh Evrope, tako se bodo varali menda tudi glede vzhoda.

DOMAČE NOVICE

Cenj. naročnike opozarjamo na položnice, ki smo jih priložili zadnji številki. Naročnina ostane ista. Nihče ne more oporekati, da je lasten list za narodne koroške Slovence velikanskega pomena. Vsak Slovenec bi moral imeti vedno pred očmi, da smo brez lista čreda brez pastirja in ga ob vsaki priliki podpirati. Najmanjše pa, kar se more zahtevati od vsakega naročnika je, da naročnino redno plačuje. V treh mesecih pogrešiti en šiling bo pač vsak mogel. Pozivljamo cenj. naročnike, da se položnic takoj poslužite in odpošljete pripadajočo vsotico, ker kdor lista sproti ne plačuje in se noče zavedati dolžnosti napram listu, ga plača potem, če mu dolg naraste, še veliko težje. Izpolnjene položnice so smatrati opominom. Kjer opomin — izpolnjena položnica — nič ne

zaleže, smo primorani ustaviti list. Radi ogromnih izdatkov, žal, pri najboljši volji nikomur ne moremo in ne smemo pošiljati lista za stoni.

U p r a v a.

Korak naprej. Letos je izdal kn. šk. ordinarijat nov šematizem za l. 1925. Če primerjamo letošnji šematizem s starimi izdajami prejšnjih let, pogrešamo označenje slovenskih imen za slovenske župnije, kar se je sedaj izpuščilo, ko je bilo poprej vedno tudi slovensko ime za dotično faro v oklepaju na drugem mestu. Tudi je bilo v prejšnjih izdajah pri vsaki župniji posebej pripomnjeno, je-li fara nemška ali slovenska. Konstatiramo samo dejstvo.

Priziv v davčnih zadevah. Proti plačilnemu nalogu ali kazenski razsodbi se mora vložiti priziv (rekurz) v splošnem v teku 30 dneh (pri redovni globi v teku 8 dneh) pri oblasti, ki je nalog izdala. V 30 dnevni rok se ne vračuna dan dostavitve. Proti davčnemu mandatu je dovoljen priziv v teku treh tednih. Priziv je pravočasno vložen, če se odda pred potekom prizivnega roka pošti.

Duhovniške vesti. Petdesetletnico mašniškega posvečenja bosta praznovala letos čgg. profesor Ivan Huter v Št. Jakobu v Rožu in Janez Volavčnik na Jezerskem; štiridesetletnico čg. Ivan Nagel, župnik v Št. Ilju ob Dravi; petindvajsetletnico čgg. Franc Uranešek, župnik v Žvabeku in Vinko Poljanec, deželni poslanec in župnik v Škocijanu v Podjunu.

Deželni šolski svet in mi. Da koroški Slovenci na šolskem polju ne uživamo nobenih pravic, smo dokazali v našem listu že nešteto krat. Vsa oblast koroškega šolstva glede imenovanj učiteljev in učnega jezika leži danes v rokah enega samega gospoda; menda vsled svoje priljubljenosti, ljubeznivosti in zgovornosti že nekoliko smešnega deželnega šolskega nadzornika. Mi bi pozdravili vsako izpremembo, in popolnoma se strinjamo v tem oziru s socialistično stranko, ki zahteva, da se imenovanje učiteljstva prenese na deželno vlado, to je od ljudstva izvoljenim zastopnikom. Dežela plačuje naravnost ogromne zneske za šolstvo, država pa sploh nič, a nje uradnik kraljuje kot paša in kljub obljubam ne nastavi slovenske učitelje, vabi na Koroško Kočevarje, slovenskega učitelja pa pošlje med nemške protestante. Že v stari Avstriji je bil koroški deželni šolski svet nekak „unikum“. Spominjamo le, kako mojstersko je znal zabraniti, da šola v Št. Rupertu pri Velikovcu ni dobila pravice javnosti, kako je skrnil odloke najvišjih šolskih in upravnih oblasti, ki so ugodno rešile pritožbo krajnega šolskega sveta v Vogrčah glede slovenskega učnega jezika. Spominjamo, kako je med svetovno vojno na lastno pest zaprl slovensko šolo v Selah in po plebiscitu izgnal vsled denuncijanstva Heimatdiensta skoraj vse koroške slovenske učitelje. — Pa uradniki pridejo in izginejo, ljudstvo pa ostane; tako bo tudi v bodočnosti, ko že „objektiv“ hofrata davno več ne bo, bomo mi Slovenci na Koroškem še živeli.

Zopet „Anschluss“. V veliki dvorani „Volkshalle“ na Dunaju se je vršil dne 23. junija t. l. velikanski shod za priključitev Avstrije k Nemčiji. Na zborovanju so govorili zastopniki vseh strank. Sprejela se je soglasno resolucija, ki ponovno povdarja voljo avstrijskega ljudstva se združiti z Nemčijo. Kaj pa porečejo k temu naši patent „heimattrue“ Korošci?

Šteben v Podjunu. (Požar.) Dne 11. junija ponoči je nenadoma presunil ozračje krik: Ogenj! Gori! Vsa vas je bila takoj na nogah in vse je letelo s priprostim gasilnim orodjem h Kajžu, kjer se je iz gospodarskega poslopja valil gost, črn dim in kjer so ognjeni jeziki začeli uničevati dolgoletno delo pridnih rok. Kot prva je bila na mestu štebenjska požarna bramba, ki se je z vso silo postavila v bran uničujočemu elementu. V tem trenutku se je vžgalo sosedno Kusmovo poslopje, ki se vsled slamnate strehe ni moglo obvarovati. Druga po vrsti je prišla požarna bramba iz Male vasi in tretja iz Globasnice. Malovaška brizgalnica ni bila v redu in je stopila v akcijo šele pol ure po globaški, četudi je globaška prispela zadnja na mesto požara. Ker je pihljaj jug, je bil del vasi v nevarnosti in se imamo zahvaliti po-

žarnim brambam osobito štebenjski, da ogenj ni zajel tudi sosedna poslopja. Na mesto sta došla takoj tudi službeno dva orožnika iz Globasnice, ki sta storila svojo dolžnost v splošno zadovoljstvo. K temu poročilo se nam dodatno iz Velikovca poroča: Velikovška javnost mnogo razpravlja o požaru v Štebnu in hvali najbrž na podlagi poročila komandanta orožniške postaje v Globasnici, ki je poslal glavarstvu — če so naše informacije točne — popolnoma potrjeno in lažnivo poročilo. Kolikor smo izvedeli, navaja poročilo, da je bila na mestu prva malovaška požarna bramba, ki je položila 250 m cevi, gasila ogenj in varovala sosedna poslopja. Zahvaliti se je samo vzorni komandi načelnika Johana Fleissa, nadučitelja v Globasnici, da je bil požar lokaliziran. Štebenjska požarna bramba je došla sicer na mesto, pa se vsled pomanjkanje cevi, gašenja ni mogla udeležiti itd. Informirali smo se preteklo sredo pri štebenjskih obiskovalcih o resničnosti poročila in izvedeli, da je bil Fleiss tako pijan, da sploh ni mogel voditi komande. Ostale izjave soglašajo s spredaj navedenim poročilom. Smili se nam samo gospod Friedl, ki mora požirati taka poročila.

Borovlje (Kres.) Naši Nemci so praznovali. V nedeljo, 21. t. m. z velikim pompom in z ne majhnim sporedom kakor kresom, petjem, deklamacijami, govori, telovadba in bakljado veliko slavnost na Homu. Zanimiv je bil le govor nekega direktorja, ki je povsod drugje doma nego v Borovljah. Najprej so prišli seveda na vrsto stari pradedje borovljskih Nemcev, „Die alten Deutschen“. Nadalje se je spomnil istih 3 milijonov Nemcev v Čehiji, ter jih bodril, naj vstrajajo, ker bo tudi za nje prišel dan rešitve izpod jarma neznatnega slovanskega naroda. Svojih južnotirolskih bratov pa se govornik menda ni mogel spomniti, ker jih ni oamenil z nobeno besedo. Tudi Francozom ni prizanesel, po katerih je udrihal prav po rajhovskem vzorcu; sploh grajal vse narode, ki ne trobijo v nemški rog in jim dal priimek „eine Horde lechzender Feinde“. Potem je začel s slavospevom na Nemštvo, poveljeval je na vse pretege nemški duh in rabil je tudi izrek: „Am deutschen Wesen wird einst die Welt genesen!? Ne vemo, če bodo to govornik in njegovi pristaši doživeli. S trdnim upanjem, da čas ni več daleč, ko bo vstal iz njih sredine drugi Bismarck, ki bo otresel Nemštvo vseh sovražnikov in z običajnim Heil na Alldeutschland je bila slavnost zaključena z bakljado, ki pač ni izpadla tako veličanstvo, kakor so si želeli. Po takih prireditvah se nam vrine vedno misel, kateri so pravzaprav iridentisti, ali mi Slovenci, ki se poteguom za pravice na naših slovenskih tleh ali Nemci, ki se že štejejo napol rajhovcem in pri vsaki priliki poveljujejo Nemčijo.

Kožentavra. (Smrt vsled vživanja strupenih korenin.) Dne 17. junija l. l. je kupil mehanik Jaka Partl od nekega koreninarja v tukajšnji gostilni nekaj korenin, da bi si z njimi okrepil svoje rahlo zdravje. Zavžil pa je menda preveliko količino „zdravilnih“ korenin in nekaj ur po zavžitju mu je postalo slabo. Ko je šel domov, se je brezzavesten zgrudil in okoli 10. ure ponoči umrl vsled zastrupljenja. Proti koreninarju je vpeljana sodna preiskava.

Sele. (Žalost in veselje.) Ni bila ravno huda nevihta v nedeljo 21. junija, vendar je na Javorniku strela ubila posestniku Jožefu Kelihu p. d. Spod. Čevhu enega večjega in enega manjšega vola, vredna okoli 10 milijonov. Gotovo hud udarec za posestnika v teh težkih gospodarskih časih! — V pondeljek 22. junija je stal pred poročnim oltarjem lep par: Valentin Oraže, p. d. Malovodnikov in Ana Užnik, p. d. Adamkova. Tako je dobila Adamkova kmetija mladega gospodarja. Bog daj srečo!

ČEBELARSKI VESTNIK

Zakaj se pri prašenju toliko matic pogubi.

Najbolj kritični čas za čebelarje je menda čas prašenja matic, ker smo pri tem vsi čebelarji brez moči in vpliva. Matica izleti iz panja, prekriža parkrat svoj panj in zleti na — svatbo,

ali pa tudi v svojo smrt, marsikatero ne vidimo nikdar več. Kam so prešle, je za vsak posamezni slučaj težko odgovoriti, pač pa je gotovo, da so zletele —, ali požrešni ptici v žrelo ali so popadale pri združenju s troti v vodo in utonile ali jih je dobila ploha ali toča ali pa so pri vrnitvi zablodle v nepravi panj, kar pa se najmanjkrat zgodi, razven če jih veter vrže na brado tujega panja. Najprej je to mogoče, če megla naglo zakrije solnce in čebele z velikim hrupom domov beže in z njimi tudi matice. Ker utrujene čebele sedejo na steno čebelnjaka, druge pa drve v žrelo svojih panjev, pa vse hkrati ne morejo notri, jih še ogromno število sedi pred panjem, da čebelnjak popolnoma obsenčijo in matici razloček med posameznimi panji pogosto napravijo nemogoč; takrat je pomota pri matici mogoča, zelo redko pa v drugih slučajih.

Čebele največ matic same pomore. Ko matica zleti na prašenje, kakor je vsem zvedenim čebelarjem znano, se združi s trotom v zraku in trot pri ploditvi v malo trenutkih pogine. Ker ga matica pač ne more nesti domov, pade z njim na zemljo, kjer se izvije od njega in potem, če so okolščine ugodne, pride srečno domov. Pa doma so oprasene, kakor tudi neoprasene matice od svojih čebel različno sprejete. V srečnem slučaju je sprejem oprasene matice sijajen. Čebele se še močno praše, ko se povrne. Pri žrelu s krilci močno trepetajo in s tem duh njenega panja bolj razširijo, da ga matica lažje zasledi. Ko pa pride v panj, jo obstopijo, jo krmijo ter se obnašajo proti njej, kakor bi jo poljubovale. O srečni slučaj! Gorje pa matici, ki je padla na kako smrdljivo tvarino, ali pa se je navzela od trota tujega duha. Gotovo je po njej, če je čebelar ali kak slučaj ne reši. Čebele svojo matico le po duhu najbolj poznajo. Čisto drugače pa je pri panjih, ki že dolgo nobene zalege niso imeli, kjer so samo stare čebele, ki so grozno nestrpne in razburjene; vsaka najmanjša reč jih razkači. Pride pri takih panjih matica s prašenja domov in, če je boječa, začne po satih bežati, jo začnejo čebele, ker mislijo, da je tujka, loviti in ko vidi, da so ji čebele za petami, začne vpiti in gotovo je po njej, če ne najde primernega kotička, kjer se jim skrije.

Brez nujne potrebe panj jemati narazen na takih popoldnevih, kadar izletavajo matice na prašenje, je odsvetovati vsakemu čebelarju, ker se s tem čebele vznemirjajo, da domov prišle matice raje napadajo.

Prigodi se, da se matice po več tednov ne oprasijo ali celo neoprasene ostanejo. Vzrok temu je, da ima matica pohabljen perutnice ali jo zadržuje slabo vreme; v bolj redkih slučajih pa pomanjkanje trotov. Tudi zelo majhne, slabo razvite matice se nerade oprasijo in če se že to zgodi, so navadno malo rodovitne in v kratkem času poginejo. Tudi v takih panjih se matica ne oprasi, v katerih čebele z matico vred stradajo; lačna matica se ne oprasi, kar je naravno, ker spolovila pri vsaki stradajoči živali le slabo ali nič ne delujejo. Gladujoče matice le redko delajo izlete ali pa jih popolnoma opuste. Kdor med desetimi mladimi maticami nobene ne izgubi, mu čestitam! V neugodnem vremenu in slabih letinah se dogodi, da se od trideset matic izgubi — deset. Da pa čebelar v takih slučajih ne pride v zadrego, treba si je matice posebej rediti.

Nova vrsta čebel. Ruskemu učenjaku prof. Koševniku se je posrečilo po dolgoletnem delu vzgojiti prehodno stopnjo čebele med matico in delavko. Nova živalica ima razvite materske organe matice in delavkine žleze za vosek. Po dosedanjih poskusih se je izkazala ta umetno vzgojena vrsta čebel popolnoma življenja zmožna.

Ljudsko štetje v panju. Po najnovejših preiskavah živi v vsakem normalno razvitem panju meseca aprila 40—50.000 in meseca maja 70—80.000 čebel delavk. Že meseca januarja in februarja začne matica z zalego. Prvi čas zaleže 200—300 jajčec, pozneje pa 4000—5000 dnevno. Ta velikanska produkcija jajčec, ki odgovarja vsaki dan trikratni lastni teži matice, povzroča, da porabi mnogo živeža; zato čebele-delavke matico med zaleganjem neprestano pitajo z medom.

ZADRUŽNI VESTNIK

Postava o zlati bilanci.

Na postavo, ki nam napravi pot za novo bilanciranje v pravih številkah, že težko čakamo. Izišla je zdaj, dne 4. junija. Tu jo hočemo kratko razložiti in povedati njen smisel vkolikor se tiče naših posojilnic in zadrug. Akcijskih družb nimamo in se na dotične določbe ne oziramo.

§ 1. Z računom v zlati veljavi se začne l. 1925 — ali pozneje. Napravi se nov račun inventarja in nova bilanca, v kateri se imetje in dolgovi pravilno cenijo. Kot breme se šteje sevé tudi rezervni fond. Pravilna cena je tista, ki bi jo dotično imetje zdaj stalo, ali ki bi se zdaj zanj dobila. Občni zbor sklepa o ti bilanci, ki se objavi z letnim računom, ali vsaj ne več kot 6 mesecev pozneje.

Za pridobitne in gospodarske zadruge določuje § 26, da ima odbor napraviti o ti bilanci občnemu zboru pismeno poročilo, v katerem se cenitev pojasnjuje.

Občni zbor prestavi deleže v veljavo šilinga; obenem sklene občni zbor premembo pravil (ki navadno povsod določujejo višino deležev).

§ 27. Od zadružnega premoženja se mora dati na račun deležev vsaj toliko, kot ti zdaj znašajo, ko se jih preračuna v šilinge; ako so deleži zdaj nižji kot šiling, se mora iz zadružnega premoženja toliko dodati (naši posojilnični deleži nikjer niso znašali 10.000 K, torej povsod doplačujemo). Sicer se pa deležem lahko pripiše več, a ne več kot polovico zadružnega premoženja. Druga polovica se mora dati v rezervni zaklad.

Ako zadruga nima premoženja, da zviša deleže, morajo zadružniki deleže doplačati, ali pa se zadruga razpusti.

V slučaju, da je višina rezervnega zaklada v pravih omejena, se mu more prideliti ti določbi odgovarjajoča svota (z drugim bržkone sme občni zbor razpolagati).

Ako so se zadružnikom dali deleži višji nego šiling, ti zadružniki tri leta ne morejo izstopiti iz zadruge. Konzumna društva morajo deleže zvišati na 10 šilingov.

§ 28. Občni zbor sklepa o teh stvareh z navadno večino. Ako četrtinka članov zahteva k preureditvi bilance revizorja, se mora ti zahtevi ugoditi. Revizor poroča deželni vladi ali zvezi, in ta bo odločila. Ako je revizor spoznal, da bilanca ni primerna, se je z njegovim odlokom razveljavil sklep občnega zbora. Revizor poroča trgovskemu sodišču ali sam ali po Zvezi.

Ko se naznanja deželnemu sodišču sprememba pravil povodom zvišavanja deležev na šiling, se mora pridati tudi bilanca, izvzemši slučaj, da so se deleži zvišali samo na en šiling, ali na 10 šilingov pri konzumnih družtvih. Za zadruge, ki so včlanjene pri priznani zvezi, lahko Zveza vse izvede obenem z eno vlogo. V tem slučaju sodišče prememb tudi ne bo objavljalo v uradnem listu (ter se tako prihranijo stroški). Pri zadrugah, ki se od zdaj naprej ustanove, morajo deleži znašati najmanj en šiling oz. 10 šilingov pri konzumnih družtvih.

Za električne družbe, ki proizvajajo električno moč iz vode, ali ki to moč odvajajo, določuje § 17. še posebej, da za nje ne velja § 3. te postave, ki določuje, da morajo akcijske družbe imeti temeljnega kapitala najmanj 100.000 šilingov, družbe z omejenim poroštvo ne manj kot 10.000 šilingov matice. Ne velja § 2. ki določuje, da akcije ne smejo biti nižje kot 10 šilingov in matične vloge (Stamm-einlagen) ne manjše ko 50 šilingov; ne velja potem § 15. ki določuje, da morajo imeti nove akcijske družbe najmanj 500.000 šilingov temeljnega kapitala in da se le pri podjetjih krajevnega pomena dovoli nižja svota najmanj 200.000 šilingov; akcije pa se morajo postaviti na 1000 oziroma 50 šilingov.

§ 44. določuje radi pristojbin, da je zvišanje deležev pri zadrugah na en šiling oz. 10 šilingov pri konzumnih družtvih prosto zadrugne pogodbene pristojbine (to je tiste pristojbine, ki se plačuje po skali l. od deležev

in vstopnine). Kjer se deleži zvišajo nad šiling, oz. 10 šilingov, se od tega pristojbina plačuje.

Vloga na sodišče se kolekuje s šilingom od pole tudi v slučaju, ko Zveza napravi vlogo za vrsto posojilnic ali zadrug skupno.

ZA NAŠO DECO

Anton Martin Slomšek.

Da koroški Slovenci še živimo, se imamo pač zahvaliti le zaslužnim rodoljubom. Z hvaležnostjo se jih moramo spominjati. Od časa do časa hočemo v našem listu objaviti kratke življenjske črtice teh rodoljubov, da spozna njih delovanje za naš zatirani narod naša mladina, njih ljubezen do maternega jezika pa naj nam bo vsem za vzgled in bodrilo. Eden najslavnejših in najbolj zaslužnih mož je pač škof Anton Martin Slomšek.

Anton Martin Slomšek se je rodil na Slo-mu pri Ponikvi, ob južni železnici, ki pelje iz Maribora proti Celju, dne 26. novembra 1800. Latinske šole je študiral v Celju in v Ljubljani, bogoslovje pa v Celovcu. Tukaj je učil koroške bogoslovce slovenskega jezika. Nato je služboval kot kaplan v raznih krajih in prišel l. 1829 zopet v celovško bogoslovnico kot spiritual, kjer je ostal do l. 1838. L. 1846 je postal iavantinski knez in škof izpočetka v Šentandražu v Labudski dolini, pozneje pa so preselili škofijski sedež v Maribor, kjer je Slomšek deloval do svoje smrti l. 1862.

Slomšek ni bil samo vnet duhovni pastir, ampak se je zelo mnogo trudil, da povzdigne ljudsko izobrazbo. V tistih časih še ni bilo toliko šol kakor dandanes. Zato je Slomšek ustanavljal povesdi, kjer je služil kot duhovni pastir takozvane nedeljske šole. Vabil je mlajše in starejše otroke k pouku, ki ga je imel ob nedeljah od 1—2 ure popoldne včasih pa tudi od 9—10 dopoldne. Poučeval je mladino v lepem slovenskem jeziku. Znal je pripovedovati tako ljubeznivo in mikavno, da si je kmalu pridobil ne samo nežna mladinska srca, ampak tudi ljubezen slovenskih staršev in vseh svojih župljanov.

Posebno se je trudil, da bi dobilo slovensko ljudstvo v roke dobrega berila že l. 1845 je hotel ustanoviti društvo za izdajanje dobrih knjig. Iz te Slomškovke misli se je rodila pozneje Mohorjeva družba, ki je dosedaj izdala in poslala med slovensko ljudstvo milijone in milijone lepih slovenskih knjig. Zelo mnogo knjig je spisal tudi sam. Poleg mnogih drugih razprav, cerkvenih spisov in knjig je Slomšek napisal 77 basni, 102 povesti, 100 prijetnih pripovedi za otroke in 100 kratkočasnih pravljic. Med ljudstvom je nabiral tudi lepe slovenske besede in narodne pesmi ter tudi sam zlagal mične slovenske pesmi, ki so še danes priljubljene med Slovenci. Kdo izmed vas še ni slišal lepe pesmi, kakor „Glejte, že solnce zahaja“, „Preljubo veselje, oj kje si doma?“ ali „Sloven'c Slovenca vabi“ itd.?

Slomšku se moramo zahvaliti, da slovenski jezik na Koroškem še ni izginil, kajti njemu gre velika zasluga, da je slovenski jezik prišel do veljave ne samo v cerkvi in šoli, ampak da so ga jele upoštevati in spoštovati tudi druge posvetne oblasti. Čujmo, kako ognjevito se poteguje za slovenski jezik in kako lepo govori o njem:

„Naš imenitni jezik slovenski se ne marnja samo po Koroškem; ni ga jezika na svetu, ki bi ga tako po širokem govorili, kakor jezik slovanski. Pojdi za jugom do morja, našel boš po Hrvatskem Dalmatinskem ljudi, ki slovenje govorijo, kakor ti. Prehodi češko, poljsko in rusko državo, povsod boš našel svojo slovansko žlahto.“

Slovenski jezik le tisti-malo obraja, ki sveta ne pozna in ne ve, kakšni ljudje živijo po svetu. Podoben je tak človek nevednemu otroku, kateri tudi misli, da je celovško jezero največje morje na svetu, in da je onkraj Ljubelja že konec sveta.

Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo zadobili od svojih staršev.

Oj, ljubi, lepi in poštene slovenski jezik, s katerim sem prvič svoje ljubeznivo mamu in dobrega ateja klical, v katerem so me moja mati učili Boga spoznati, v katerem sem prvokrat svojega stvarnika častil — tebe hočem, kot najdražji spomin svojih rajnih staršev, hvaležno spoštovati in ohraniti; za tvojo čast in lepoto po pameti, kolikor premorem, skrbeti; v slovenskem jeziku svoje

ljube brate in sestre, Slovence, najrajši učiti. Želim, kot hvaležen sin svoje ljube matere, da, kakor je moja prva beseda slovenska bila, naj tudi moja poslednja beseda slovenja bo.“

RAZNE VESTI

Drobne vesti. V aprilu so v Mežici nakopali 1065 ton svinčene rude. Delavcev je bilo zaposlenih 1261. Svinca se je natopilo v Žerjavu pri Mežici v aprilu 815 ton, delavcev je bilo zaposlenih 238. — Dinar se dviga, italijanska lira pada. — V avgustu se zniža voznina na jugosl. železnicah za 30%. — Junija je stopila nova jugosl. carinska tarifa v veljavo. — Na sejm v Vratah 7. junja je prišel samo en vol in še ta ni bil prodan. — Jugoslovanski finančni minister hoče stabilizirati dinar na 9. — Na Angleškem je 1,300.000 brezposelnih. — Danes pridejo v promet bankovci po 20 šilingov. — Odbor za trgovino je potrdil trgovinsko pogodbo med Avstriji in Grško. — 20. junija je dajala Koroška 1631 brezposelnim podporo. — Srebrne šilinge, ki pa bodo manjši in bodo vsebovali manj srebra, dobimo zopet 1. julija.

Jugoslovensko zračno brodovje. Te dni je dospelo na novosadski aerodrom več aeroplanov, ki jih je dobila jugosl. država v Franciji. S to dobavo bo jugoslovansko zračno brodovje močno povečano. Minister vojne in mornarice Trifunovič je izjavil novinarjem, da izpopolnjuje vlada z mrzlično naglico zračno brodovje, ker je to ne samo za slučaj vojne, marveč tudi za zračni promet v mirnem času velikega pomena. Zato je bilo postavljeno vse vojno in civilno zračno brodovje pod kompetenco vojnega ministrstva, ki ima skrbeti za to, da se opremi jugoslovansko zračno brodovje s prvovrstnimi aeroplani. Tekom prihodnjega meseca ima priti v Novi Sad 120 novih aeroplanov.

Strahote lakote na Kitajskem. Po poročilih iz Kantona vlada v južnokitajski provinci Kvej-Čan strahovita lakota. Na tisoče ljudi je že podleglo lakoti. Mnogi prodajajo svoje otroke kot sužnje, samo da si pridobe živila. Katoliški misijonarji poročajo, da so se v posameznih vaseh dogodili celo slučajni ljudožerstva. Lakota je nastala vsled silno slabe letošnje žetve.

Dežela, ki ne pozna lakote. Znano je, da se je po preobratu izselilo iz Avstrije mnogo ljudi vseh slojev, posebej pa še dosti oficirjev v Argentinijo in v Abesinijo. O izseljencih še sedaj po dolгих letih prihajajo najrazličnejša poročila. Eni so dobro zadeli, mnogo drugih je pa v najtežjem položaju, a kakor je že sploh glede izseljencev, se o teh, ki so na dobrem, mnogo govori resničnega in pretiranega, dočim so oni, ki so slabo naleteli, sčasoma čisto zamrli. Izseljevanje iz Avstrije se pa vrši naprej in tako se je v zadnjem času začelo mnogo ljudi zanimati za Abesinijo. K temu je mnogo pripomoglo predavanje nekega afriškega potnika Strenzela, ki je imel na Dunaju več predavanj in je označil Abesinijo kot deželo, „ki ne pozna lakote“. To pripovedovanje se je naenkrat razneslo po celi Avstriji in ljudje so začeli kar oblegati izseljeniški urad in razne izseljeniške družbe. Potom zunanega oddelka je pa izseljeniški urad dobil poročilo, da je Strenzelovo pripovedovanje o „deželi brez pomanjkanja in lakote“ fantazija ali pa celo namenjena izmišljotina. V Abesiniji je ravno nasprotno silno pomanjkanje in če je tudi neobdelane zemlje zelo veliko, se ta zemlja ne dobi zastoni, ampak le samo v najem za gotovo dobo ali celo samo za tako dolgo, dokler oblastnikom ne pade na misel, da jo kolonistom kar čez noč zopet odvzamejo. V splošnem pa o pravi zemlji sploh ne more biti govora, ker je to samo pust in nerodoviten svet. Izseljeniški in drugi uradi pa imajo sedaj vse polno dela, da zavrnejo Strenzelovo bajko o deželi, ki ne pozna lakote.

Proda se srednje posestvo

obstoječe iz stanovanjskega in gospodarskega poslojja, sadnega vrta, približno 8 birnov posevke, 3 oralov travnikov in 4 oralov gozda v Spodnji venci, občina Bilčovs. Cena po dogovoru. — Pojasnila daje: **Jožef Rajhman** na Mosčenci, pošta Bistrica v Rožu (Feistriz i. R.)

Tovarniška zaloga usnja

Julijus Blass

Celovec, Novi trg šte. 4

ima v zalogi vse kožne izdelke ter kupuje in prevzema v delo sirove kože.

Vabilo.

Dne 5. julija t. l. na praznik sv. Cirila in Metoda priredi Izobraževalno društvo v Bilčovsu

Mladinski dan

Spored: Zjutraj ob šestih sv. maša za umrle člane društva, ob pol 9. slovesna sv. maša. Popoldne ob pol 2. blagoslov, po blagoslovu na prostem pred Pomočem **slavnostni govor, igra „Pogodba“ in tombola.**

Vsi člani in prijatelji društva se vljudno vabijo. Prihitite tudi sosedna društva in prijatelji!

Odbor.

94

Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Štebnu pri Beljaku

r. z. z. n. z., ki se vrši

v nedeljo dne 5. julija 1925 ob 3. uri pop. v posojilničnem prostoru v Štebnu,

DNEVNI RED:

1. Odobritev zapisnika zadnjega občnega zbora.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev računskega zaključka za leto 1924.
4. Volitev načelstva in nadzorstva.
5. Slučajnosti.

K obilni udeležbi vabi NAČELSTVO.

Vabilo

na

REDNI LETNI OBČNI ZBOR

Šentjakobske posojilnice v Rožu, ki se vrši dne 12. julija t. l. ob 3. uri popoldne v Narodnem domu v Št. Jakobu.

SPORED:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje računskega zaključka.
3. Volitev novega odbora.
4. Slučajnosti.

□ □ □

Ako ob določeni uri ne bo zadostno število članov, se vrši eno uro pozneje drug občni zbor z istim dnevnim redom, ki sklepa neglede na udeležbo.

K obilni udeležbi vabi ODBOR.